

[Kofod-Svendsen]

projekter. Et sådant samarbejde i nordisk regie bør også indgå i overvejelserne, når betænkningens mange gode forslag skal føres ud i livet.

Med disse bemærkninger tager jeg i øvrigt udenrigsministerens redegørelse til efterretning.

Til slut vil jeg tillade mig at meddele, at mit parti tilslutter sig lovforslag nr. L 139. Jeg giver denne tilslutning nu, fordi jeg under førstebehandlingen af lovforslag nr. L 139 er til møde i retsudvalget.

Poulsaard (FP):

Det er en kendt sag, at vi har vendt os imod statslig indblanding i u-landspolitikken. Efter vores opfattelse skal vi nok hjælpe u-landene, men det skal være på frivillig basis.

Vi vender os også imod alle erhvervsstøtteordningerne. Men når det er sagt, vil jeg nok sige, at udenrigsministerens forslag om, at man skulle tage 300 mill. kr. af statslånsmidlerne og overføre dem til kreditordninger for erhvervslivet, det lyder da, når man nu har de ordninger, som vi i og for sig er imod, i vore øren lidt mere fornuftigt end bare at give penge ud, uden at man i det hele taget ved, hvad man får for pengene. At have en lille smule check på tingene kan vel ikke skade.

Jeg vil ikke her hverken sige ja eller nej til det lovforslag, som vi har til behandling som den næste sag. Der er noget positivt i det, men som sagt mener vi også, der er noget negativt.

Udenrigsministerens redegørelse kan der vel ikke ske alverden ved at tage til efterretning.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg vil takke for den overvejende positive modtagelse af redegørelsen og også for de anerkendende ord, der er blevet sagt om arbejdet i udvalget, og som jeg skal sørge for at bringe videre til rette vedkommende.

Der er dog et skår i glæden, nemlig den modtagelse, som tankerne om en matchingfond har fået. Det er, som om en række ordførere ikke rigtig har villet erkende, hvad det er, der er formålet med forslaget. For tanken har jo ikke været – det var vist hr. Riishøj, der sagde det – at kommercialisere u-landspolitikken. Som det i øvrigt også er udtrykt i

udvalgets egen argumentation, har tanken været at opfylde et behov for at stille danske virksomheder lige med konkurrenterne fra andre lande på dette område. Nøgleordet i betænkningen er på dette som på flere andre områder en smidiggørelse af de eksisterende regelsæt, og jeg kan ikke sige mig fri for en fornemmelse af, at en og anden i denne sal nok har mødt udvalgets forslag om fleksibilitet og smidiggørelse med en lovlig dogmatisk indstilling.

Når nogen synes at mene, at en matchingordning, hvis den skal gennemføres, snarere bør finansieres gennem en særlig erhvervsfremmebevilling og ikke med statslånsmidler, sådan som jeg forstod at hr. Kelm-Hansen så på det, så må jeg hertil anføre, at vi derved vil adskille os fra en række andre lande. Hvis vi i fuld overensstemmelse med DAC-reglerne anvender statslånsmidler til formålet, er vi på linje med en række os nærstående lande, og det forekommer helt naturligt at benytte denne finansieringsform til formål, der i overensstemmelse med betænkningens hovedbetragtning jo netop skal være udtryk for en balance imellem udviklingshensyn og erhvervshensyn. Netop anvendelsen af statslånsmidler og rapportering til DAC vil jo sikre, at disse engagementer fortsat i hvert enkelt tilfælde alene vil blive indgået, hvor hensynet til udviklingslandene er tilgodeset, og det burde jo tale for, at man, som det foreslås, netop anvender statslånsmidler til dette her, for det er på den måde, vi sikrer sammenhængen. Den sammenhæng vil ikke være sikret, hvis det f.eks. bliver overladt til industriministeren at skaffe de penge, der skal til her.

Jeg håber derfor, at det vil være muligt at se lidt mere afslappet på dette forslag, og jeg håber, at det vil være muligt at skabe en forståelse for, at det ikke er den væmmelige kommercialisering, som får hr. Riishøj til at fare i flint. Det er slet ikke det, der er tale om, men et forsøg på en ligestilling, hvor jeg da kunne forestille mig, at der ganske langt ind i socialdemokratiet kunne være forståelse for, at vi på den måde forsøger i højere grad at få danske virksomheder, danske arbejdspladser, engageret aktivt i deltagelse i udviklings- og bistandsarbejdet. Her synes jeg det var meget positivt netop at høre hr. Stinus understrege, at hensynet til udviklingslandene og så dette at få danske virksomheder til